Ήχος γ' Ο ουρανόν τοίς άστροις

Α- πό-στο-λοι εκ πε-ρά- α-τω- ω- ω-ων,

συ- να-θροι-σθέν-τε-ες εν-θά- δε, Γε- θση-μα- νή

τώ χω- ρί- ι-ω- ω- ω- ω, κη-δεύ- σα- τέ μου-ου τό σώ-μα,

καί σύ, Υι- έ καί Θε-έ-ε- ε μου,

πα-ρά- λα- βέ μου-ου τό πνεύ-μα.

Ο γλυ- κα-σμός τών Αγ- γέ- ε-λω- ω- ω-ων,

τών θλι- βο- μέ-νων η χα- ρά, χρι-στι- α- νών
η προ-στά-α-τι- ι- ι- ις, Παρ-θέ- νε Μή-τη-ηρ Κυ-ρί- ου,

αν- τι- λα-βού μου-ου καί ρύ-υ- σαι,

τών αι- ω- νί- ω-ων βα-σά-νων.

Καί σέ με- σί- τρι-αν έ- ε-χω-ω- ω-ω, πρός τόν φι-λάν-θρω-πον Θε- όν, μή μου ε- λέγ-ξη τάς πρά-α-ξει- ει- ει-εις, ε- νώ-πι-ον τών Αγ-γέ-λων, $\frac{2}{q}$ πα- ρα- κα- λώ σε- ε, Παρ-θέ- ε- νε,

Βο- ή- θη- σόν μοι-οι εν τά-χει.

Χρυ-σο-πλο-κώ-τα-τε πύ-υρ-γε- ε- ε- ε, καί δω- δε- κά-τει-ει-χε πό-λις, η- λι- ο-στά-λα-κτε θρό- ο-νε- ε- ε- ε, κα- θέ- δρα τού Βα-α-σι-λέ- ως, α- κα- τα- νό- η- η- τον θα-αύ- μα, $\frac{2}{4}$ πώς γα-λου-χείς τό-ον Δε-σπό-ο-τη- η- ην;